

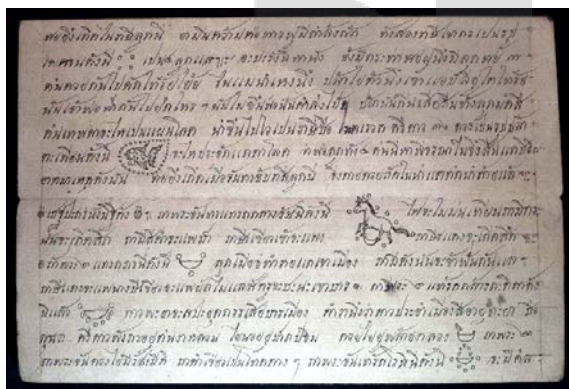
ตำราพระอาทิตย์

ณัฐกาญจน์ พชรกิจไพบูลย์^๑ ปวีรบรรต

นิสา เขยกลิ่น ตรวจทาน

ทะเบียนเอกสารโบราณ

1. รหัสเอกสาร (Identifier Number)	NPT008-003.TamraPhraAthit
2. ชื่อเรื่อง (Title)	ตำราพระอาทิตย์
3. หมวดเรื่อง (Subject)	ตำรา
4. สถานที่สำรวจ (Location)	วัดเทียนดัด ต.บ้านใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
5. สถานที่ทำสำเนาดิจิทัล (Digitization Location)	วัดเทียนดัด ต.บ้านใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
6. วันที่ทำสำเนา (Date)	26 มกราคม 2557
7. ชื่อผู้สร้าง (Creator)	ไม่ปรากฏ
8. ประเภทของเอกสาร (Type)	สมุดไทยขาว
9. จำนวน (Format of original)	1 เล่ม / 94 หน้า
10. ขนาดเอกสาร (Size of original)	11.6 x 35 x 2.1 ซม.
11. รูปแบบไฟล์เอกสาร (Digital Format)	image/jpg
12. อักษรที่ใช้บันทึก (Script)	ขอมไทย, ไทย
13. ภาษาที่ใช้บันทึก (Language)	ไทย
14. สภาพของเอกสาร (Condition)	สมบูรณ์
15. คำสำคัญ (Keywords)	พระอาทิตย์, พระจันทร์, เมฆ, ฤกษ์, ราศี, ทำนาย
16. ภาพประกอบ (Illustrator)	

^๑ นักศึกษาฝึกงานจากภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมุดไทยขาวเรื่อง NPT008-003 ตำราพระอาทิตย์ ฉบับวัดเทียนดัด จังหวัดนครปฐม เป็นสมุดไทย เขียนด้วยเส้นหมึกดำ มีรูปภาพ อักษรไทยและขอมไทย เขียนด้วยภาษาไทยและบาลี เอกสารสภาพสมบูรณ์ มีทั้งหมด ๘๖ หน้า ไม่ปรากฏชื่อผู้สร้าง หน้าสุดท้าย เขียนด้วยหมึกน้ำเงินลายมือปัจจุบัน ความว่า “ตำรานี้เป็นตำราเก่าของปู่ย่าตายายของตระกูล...(ตัวอักษรถูกขีดทับ) เท่า ซึ่งประจำอยู่วัดเทียนดัด อ.สามพราน จ. นครปฐม ซึ่งทางวัดได้รวบรวมไว้จากกุฏิเก่าแก่ในวัดเทียนดัด ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑”

หน้าที่ ๑-๔๖ กล่าวถึงตำนานกำเนิดฤกษ์ต่าง ๆ ในฉบับนี้มีทั้งหมด ๓๙ ฤกษ์ หลังจากนั้นกล่าวถึงการดูพระอาทิตย์ การดูเมฆ และลางบอกเหตุต่าง ๆ และบอกคำทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้นในการปริวรรตสมุดไทย คือ

๑. คำที่ใช้ตัวหนา คือ อักษรขอมไทยและถ่ายทอดตามที่ปรากฏ
๒. คำที่ขีดเส้นใต้ คือ คำที่ไม่แน่ใจและยังหาความหมายไม่ได้
๓. คำที่ใช้ตัวอักษรสีแดง คือ คำที่เพิ่มขึ้นมาจากความเข้าใจของผู้ปริวรรต
๔. เครื่องหมาย – คือ ตัวอักษรเลื่อนรางหรือขาดหายไปไม่สามารถอ่านได้
๕. คำที่ใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน คือ คำที่พบในหนังสือและนำมาเปรียบเทียบกับเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น

หน้าต้น

๑ อะหังวันทามิที สาปาโมกขาจารย์ยัง วักขามิเสกขาปะการะนัง ฯ อะหังอันว่าข้า วันทา ะ^๒ มิไว้บัดนี้
ทิสปาโมกขาอาจารย์ยัง ซึ่งทิสปาโมกขาจารย์ วักขามิ จะกล่าวบัดนี้ เสกขาปะการะนัง ะ ซึ่งคัมภีร์ ชื่อว่าปะการะ
นัง คือจะสำแดงราศี ๑๒ แต่ปฐมกับปมาโพ้นแล ฯ

กิริระ^๓ ดังได้ยินมาว่ายัง ะ มีเศรษฐีผู้หนึ่งมีทรัพย์ ๘๐ โกฏิ กลับมาตักยอกเมื่อภายหลัง ลูกชายเศรษฐีมี
คนหนึ่งจะแต่งตัวไปแต่งงาน ะ มหุสพ จึงว่าแก่เศรษฐีผู้เป็นบิดาว่า ข้าจะไป จะขอเอาเครื่องประดับประดา
เศรษฐีบิดาหาอันใด ะ จะให้ไม่ ลูกชายจึงว่าจะไปเรียนศิลปศาสตร์ เพื่อจะให้บังเกิดทรัพย์แก่พ่อแม่ พ่อจึง
ให้ ะ ทองแก่ข้าพันตำลึงหนึ่งเกิด

เศรษฐีพ่อแม่จึงเก็บได้ทรัพย์ที่เรือน ๕๐๐ ตำลึงจึงไปกู้ท่านผู้อื่นได้อีก ๕๐๐ ตำลึงเป็น ๑๐๐ หนึ่งได้
ให้แก่ลูกชาย ะ จึงเอาทรัพย์นั้นไปให้แก่อาจารย์ อันอยู่ในเมืองตักศิลาแล้ว ก็เรียนศิลปศาสตร์อันรู้แปลงรูป
ต่าง ๆ อยู่มาปีหนึ่งก็คืนมาเรือน เศรษฐีผู้ ะ เป็นบิดาจึงถามลูกว่าบุตรเจ้า ะ ไปหิง^๔ นานแล้วเห็นพืงมาบัดนี้ ะ
ของที่บิดากู้เขาดอกเบี้ยขึ้นเป็นพันหนึ่งแล้ว บุตรจึงว่า พ่อเอาข้าไปขายเป็นข้าเขาเกิด

มันก็มีนมิตเป็นรูปต่าง ๆ คือรูปแพะแลรูปควายลายลากให้บิดาไปขายใช้หนี้หมด ทำให้บิดามารดา
จำเริญขึ้นมาเต็ม ๘๐ โกฏิดังเก่าแล้ว ก็นมิตเป็นม้ามงคลตัวหนึ่งแล้ว จึงกล่าวว่าบิดาจงเอาข้าไปขายแก่พระ
ยา ให้ทองพันหนึ่งเกิด เศรษฐีผู้เป็นบิดาจึงเอาลูกไปขายแก่พระยา ะ ก็ให้นายม้าขี่เข้ามาดู จึงชมว่าม้าตัวนี้
ดีกว่าม้าทั้งหลาย ผู้ที่ขี่ก็ลงน้อมไหว้พระยา ม้านั้นก็คุกเข่าไหว้พระยาด้วย พระยาก็ก็นำทองแก่เศรษฐีพันหนึ่ง
แล้วก็ตรัสสั่งคนให้ไปไว้ที่ประตูนั้น ขณะนั้นอาจารย์ผู้อยู่ในเมืองตักศิลา รู้ว่าม้านิมิตเป็นดัง อาจารย์จึงโกรธว่า
ศิลปศาสตร์ดินกุกให้แก่นัน มันมาให้เขาขี่ดังนี้ ศิลปศาสตร์ก็จะเสื่อมเสีย

คิดดังนี้แล้วก็กลายเพทเป็นโยคี มาเล่นสกาแก่พระยาแล้วชนะพระยา ะ ก็ให้เมืองกึ่งหนึ่งกับนางพญา
โยคีจึงว่าเมืองกึ่งหนึ่งกับนางพญาข้าไม่เอา ข้าจะขอแต่ม้าตัวเดียว พระยาจึงว่าม้าตัวนี้ดีค่าไว้พันตำลึงหนึ่ง
พระยาก็ก็นำม้าแก่โยคี ะ ก็นำมาไปที่อยู่แห่งโยคีแล้วผูกตากแดดไว้ว่าด้วยถ้อยคำ มึงมากระทำการอันถ้อยให้
เขาขี่หลังมึงจะให้ศาสตร์ศิลป์กุกเสื่อมเสียดังนี้แล้วก็ตีด้วยแส้มากนัก แล้วก็ผูกตากแดดทิ้งไว้

อำมาตย์ผู้ใหญ่จึงว่าแก่โยคีว่า ดูกร ท่าน ะ มาผูกม้าไว้ร้อนลำบากยิ่งนัก จงเอาไปกินน้ำอาบน้ำเสีย
เกิด โยคีจึงพาม้าไปกินน้ำ อาบน้ำ ม้านั้นจึงกัดเชือกขาด มันก็กลับเพท เป็นปลาตัวน้อยซ่อนอยู่ในน้ำ ะ
อาจารย์จึงกลับเพท เป็นปลาตัวใหญ่ไล่เอามัน ะ ก็กลับเป็นจระเข้ อาจารย์กลับเป็นมังกรไล่เอามัน มันกลับ
เพทเป็นเขียดน้อยเคล้าอยู่ในน้ำพระยา อันคนผู้หาบน้ำไปตักกินที่ท่านั้น อาจารย์ก็กลับเป็นจิ้งบิณอยู่บน
อากาศเล็งแลดูมัน อาจารย์ก็เพทเป็นมนุษย์น้อย แล้วจึงร้องว่า ลูกเขียดเข้าอยู่ ะ ในไหนน้ำนั้นน้ำเกลียด เขา
จึงเทน้ำนั้นสิ้น มันก็กลับเป็นนกพิราบบินหนีไป อาจารย์ก็กลับเป็นเหยี่ยวไล่ตามไป มันก็บินหนีเข้าสู่เรือนลูก

^๒ เครื่องหมายการจบแต่ละบรรทัด

^๓ เล่าลือ

^๔ นาน (คำโบราณ)

สาวพระยา แล้วกลับเป็นมนุษย์น้อยกระทำ ะ สันถะ^๔ กับลูกพระยานั้น อาจารย์จะเห็นว่าศาสตร์ศิลป์จะไม่
ถอยแล้วก็กลับ ครั้นมันสิ้นอายุสมแล้ว ะ เทพดาปรารณา เพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลก ก็นำขึ้นไปสู่อากาศแบ่งปัน

ราศีอันนี้ ๗ ลูกเป็นรูป ะ ม้าดังนี้

เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าศิษย์มิได้เป็น

กตัญญูต่ออาจารย์ คือประการลามก จะยังศาสตร์ศิลป์ของอาจารย์ให้ถอยเสื่อม เหตุตั้งนั้นถ้าบุคคลผู้ใดเกิด
ในขณะที่เมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ ก็จะมีปัญญารู้ศาสตร์ศิลป์ แม้นมีผู้จะกระทำร้ายจะฆ่า ะ ให้ตายก็มีตาย จะได้
สหายผู้มีกำลัง จะมีบริวารมากได้เป็นใหญ่เมื่อแก่ แม้นผู้หญิงเกิดมาได้ราศีลูกนี้เหมือนกันให้ตายดุจเดียวกัน
เถิด ๗

ฝ่ายอาจารย์ครั้นตายไปแล้ว ก็เกิดเป็นลูกสาวผู้ ะ หนึ่งชื่อนางกรนิ อยู่ทิศอีสานด้วยศาสตร์ศิลป์อัน
เป็นบาป พระยาเห็นรูปโฉมนางกรนิงาม จึงเอามาเป็นอัครมเหสี พระยาก็รู้ว่านางกรนิทรงครรภ์ด้วยพระองค์
จึงให้คนพิทักษ์รักษาในปราสาทที่อันดี ขณะนั้นนางเทวีทั้งหลาย ก็บังเกิดริษยาว่านางกรนิมีครรภ์ ลูกกับทั้ง
ข้าวของทั้งหลายยิ่งกว่าเราถ้านางประสูติออกมาจะยิ่งกว่าเรา ก็ชวนกันทำอุบายจึงให้สินบนแก่พระโรหิต ะ
บุโรหิตก็กราบทูลแก่พระยาว่า บุรานะจะรี ทำว่พระยาแต่ก่อนนั้นถ้าว่เทวียงค์ใด ะ ทรงครรภ์ก็ยอมมอบ
ให้แก่นางทั้งหลายจึงดี พระยาจึงว่าตั้งนั้นท่านจงบอกนางทั้งหลายให้รักษาเถิด พระยาจึงให้นางกรนิ ไปอยู่
ด้วยนางเทวีทั้งหลาย

ในเมื่อนางกรนิประสูติลูกเป็นชายทรงรูปโฉมงามดังรูปทองแลนางเทวี ๒๐๐ พร้อมกันว่านางกรนิ
ประสูติลูกถ่อยร้ายยิ่งนัก จึงให้ลูกเป็นดังนี้ ว่แล้วพลางหัวพลางให้ บ้างก็เข้าทูลแก่พระยา ะ ก็มีได้พิจารณา
ก็ให้ขับไล่นางกรนิไปเสียจากวัง นางเทวีทั้งหลายจึงชวนกันเอาลูกนางกรนิใส่หม้อไม้ไปทิ้งจมน้ำเสีย ส่วนนาง
กรนิไปสู่ทิศตะวันออก เข้าอาศัยอยู่ในเรือนแม่ม่ายผู้หนึ่ง

เมื่อคืนวันนั้นพรานแหผู้หนึ่งไปเที่ยวทอดแห ก็ได้หม้อที่ใส่ลูกนางกรนิ พรานแหใส่ใจว่าทองอยู่ในหม้อ
นั้น จะเปิดออกก็ไม่ได้เหตุเทวดารักษาอยู่ที่นั่น ะ พรานแหจึงบอกแก่นาย ะ บาลจึงนำหม้อไปถวายแก่พระยา
๑ ก็ใช้อำมาตย์ราชครูบุโรหิตเปิดออกก็มีอาจะออกได้แต่สักคนหนึ่ง

มาคืนวันหนึ่งเทวดาที่รักษากุมารนั้น ก็เข้าฝันว่าลูก ลูกอยู่ในนั้นคือลูกนางกรนิอยู่ในหม้อ นางกรนิ
เปิดจึงจะออกได้ ครั้นพระยาตื่นขึ้นแล้วก็ให้อำมาตย์เอาทอง ๑๐๐๐ หนึ่งกับคานหามไปร้องป่าว ว่าบุคคลผู้ใด
รู้เห็นว่าใครรู้เห็นว่านางกรณียู่ที่ไหนบ้างเอาความมาบอก เราจะให้ทอง ๑๐๐๐ หนึ่ง

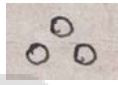
นางกรนิก็ได้ยินดีซ้องปาวมา จงบอกแก่แม่ม่ายว่าท่านจงไปรับเอาทอง ๑๐๐๐ หนึ่งนั้นมาเถิด ให้เขา
บอกแก่พระยาว่า ข้าเห็นนางกรนิ แล้วแม่ม่ายก็ไปบอกแก่อำมาตย์ว่า นางอยู่ที่นี่ ข้าเห็น แล้วอำมาตย์ก็ให้ทอง
แก่แม่ม่าย ๑๐๐๐ หนึ่งแล้วจะเชิญนางก็มีไป ถ้อยค่านางว่าจะให้เราเข้าไป ะ แท้จริงแล้วก็ให้บุผ้าผืนหนึ่ง

^๔ การนิยมชมชอบกัน, การสรรเสริญซึ่งกันและกัน

ราคาร้อยตำลึงทองปูดตั้งแต่เรือนแม่ยาย จนถึงปราสาทของพระยา ะ เราจึงจะไป จงกระพาดันกล้วยตันอ้อย เอาเงินทองแขวนดอกบูชาสองข้างทางจนถึงปราสาท ะ แห่งพระยาเถิดตัวเราจึงจะไป

อำมาตย์จึงกราบทูลแก่พระยา จงกระพาดันนั้นแล้วนางภริยาจึงไปสู่ปรารภปราสาทแล้วจึงเอาดอกไม้เงินทองทองที่ห้อยแขวน ไปสร้างกุฏิวิหารให้นักบวชทั้งหลายอยู่ แล้วเอาผ้าที่ปูนั้นไปไหว้พ่อแม่ แล้วให้กับแม่ยายอีก นางจึงเข้าไปบังคมแก่พระยาจึงอธิษฐานว่าเป็นลูกข้าพเจ้าแท้ จงลุกขึ้นมาจากหม้อ คินสู่มือเบื้องซ้ายซ้ายนี้เถิด เจ้ากุมารหลาน ะ ออกจากหม้อ มานั่งอยู่เหนือมือนางภริยานามดังทอง พระยาเห็นลูกตนงามดังทองก็ชื่นชมยินดี จึงให้เอาหม้อตีไปว่าแต่นี้ไปเมื่อหน้า กูจะให้สมบัติบ้านเมืองแก่ลูกกู

นางอยู่กับพระยาจนสิ้นชีวิต ครั้น ะ ตายไปแล้วเทพเจ้าปรารภนา เพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปสู่

อากาศเป็นราศีชื่อ ภริยา คือดาว ๓ ลูกเป็นดังก้อนเส้าดังนี้ เพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลกว่าศาสตร์ศิลป์

อันลามก เป็น ะ บาดังนี้ ในกำเนิดทั้งสามคือ สตรีภาพ นุ่งสกะ จตุราบาย เหตุตั้งนั้นถ้าผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์ จัปราศีลูกนี้ จะได้เป็นพระยาแต่หนุ่ม ถึงศัตรูจะปองร้าย จะทำร้ายมิได้เลยเป็นอันขาดทีเดียว จะมีผู้รักษา ป้องกันนานไปศัตรูจะกลับมาเป็นมิตรแล ๓

อะปะรังนิทานัง ยังมีพระยาองค์หนึ่ง จะให้ลูกสาวแก่ อาจารย์ผู้นั้นมีปัญญามาก รู้ศาสตราเพททุกประการ ลูกศิษย์มันได้ยินถ้อยคำแห่งพระยาว่าจะให้ลูกสาวแก่อาจารย์ มันปรารภนาจะได้ลูกสาวพระยาเอง มาสำแดงศิลปศาสตร์มากนัก พระยาก็คงจะให้ธิดาแก่อาจารย์ ส่วนอาจารย์ก็คิดว่า กูจะยกลูกสาวแล้วจะให้ลูก อำนาจแห่งกูด้วย

ศิษย์มันก็เพทเป็นแมลงงู ไปจับอยู่ที่ดอกไม้ประดับอยู่บนเกล้านาง อาจารย์ก็เห็นแมลงงูตัวนั้น แล้วถวายเป็นบงคมแก่พระยาว่าจะขอดอกไม้อันอยู่บนเกล้านาง แล้วจะถวายศาสตร์ศิลป์แก่พระองค์เจ้า พระยาจึงว่า แก่ธิดาจงให้ดอกไม้แก่อาจารย์เถิด แมลงงูมันก็กระซิบ ะ นางว่า อย่าให้ต่อมืออาจารย์จะจับมือ นางก็ทิ้งลงให้ อาจารย์ก็จับมีอนาง นางก็ทิ้งลงเหนือดิน แมลงงูก็กลับเพทเป็นข้าวเปลือก อาจารย์กลับเพทเป็นไก่จิกกิน มันก็กลับไปเป็นเสือปลาจะกินไก่ ๆ ก็กลับเป็นเสือโคร่งไล่เสือเล็ก ขณะนั้นคนทั้งหลายเห็นเสือโคร่ง ก็กลัวจึงจับเอาไม้ค้อนก้อนหิน โสดีเสือโคร่งนั้นตาย เสือปลามันก็กลับเพท เป็นมนุษย์ ะ ดังเก่าก็ได้ลูกสาวพระยาเป็นเมีย จนตราบเท่าสิ้นชีวิต

ครั้นจุติแล้วก็ไปบังเกิดเป็น ะ แม่ไก่ตัวหนึ่งมีลูก ๘ ตัวอยู่ในเรือนทาน อยู่มาวันหนึ่ง ยังมีนักบวชองค์หนึ่งมาอาศัยอยู่เรือนนั้น เพลาค่าเข้าเรือนจึงว่ากันว่า เข้าเราหาอันใดมิได้ที่จะบวช มีแต่แม่ไก่ลูกอ่อนตัวเดียวนี้ เปลา ะ เข้าลูกไก่จึงว่าแม่เราตายแล้ว เราทั้งหลายหาที่พึ่งที่อาศัยมิได้ ว่าเราจะตายตามแม่

ครั้นรุ่งขึ้นเข้าเจ้าเรือนจึงจับเอาแม่ไก่ มาใส่หม้อน้ำร้อนตั้งไว้นั้น ลูกไก่ทั้งหลายก็ว่าแม่เราตายแล้ว ก็พา ะ กันโจนลงหม้อน้ำร้อนตายหมดนั้นแล้ว เทพเจ้าปรารภนาเพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปเป็นราศี ะ

กตึกะ คือดาวแปดลูกดังนี้

ดูจะฝูงลูกไก่เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าเมื่อยังเป็นคน ะ อยู่

ยอมอดตัณญาประทุษร้ายแก่อาจารย์ เป็นสัตว์เดรัจฉานก็ต้องลวกน้ำร้อน แต่ลูกนั้นมีความเสนหาก็ตายตามเหตุตั้งนั้นถ้าหญิงชายผู้ใดเกิด

เมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ ก็จะมีรูปโฉมงาม มีปัญญาฉลาดรู้ศาสตร์อาเพศทั้งปวง แต่ทว่ามักกระทำโทษแก่ครูอาจารย์ จะกระทำมิฉลาดด้วยเมียเขา อยากจะได้เมียผู้วิเศษจะเกิดความฉิบหายด้วยกามกิเลส มัก ะ มีศัตรูเบียดเบียนทำร้าย จะฆ่าให้ตายก็บ่มตาย ดังพระจันทร์กับราหูนั้นแล ๗๑

อปรี ะ ยังมียักษ์คนหนึ่ง มีลูกสี่คนไปเที่ยวหาอาหารในทิศ ทั้งสี่คนได้ชายคนหนึ่ง มาซ่อนไว้แล้วมิให้แม่มนรู้มันชวนกันเอาชายนั่นเป็นผัว ภายหลังแม่มนรู้ว่า ลูกได้ชายมาซ่อนไว้เป็นผัว ะ ก็ด่าลูกสาวเสียสิ้นทั้ง ๔ คน ครั้นแม่ยักษ์นั้นตายไป บังเกิดเป็นพระยาองค์หนึ่ง มี ะ ความโกรธมานะมากนัก

อยู่มาวันหนึ่งพระยาโกรธจะฆ่าลูกชายเสีย นางเทวีจึงกราบทูล ะ ว่าควรจะฆ่าทั้งจึงฆ่า มิควรจะฆ่าก็มาฆ่าตามโกรธแค้นดังนี้ คนทั้งหลายจะฉิบหายเสีย ะ สิ้นแล้วนางจึงอุ้มบุตรไว้เหนือตัก พระยาโกรธนั้นก็จับเอาบุตรนั้นโยนขึ้นไปบนอากาศแล้วจึงเอาพระขรรค์รับ หมายถึงให้เสียลูกนั้นตาย นางเทวีจึงรับเอาลูกมาวางไว้เหนือตัก ตัวก็แต่มไปด้วยเลือดนางก็ทุกขโศกยิ่งนัก แล้วล้มลงก็ขาดใจตายในที่นั้น

พระยาบรรทมหลับไปครั้นตื่นขึ้นก็ ะ ก็ถามหาบุตรว่า ลูกไปไหน แม่มนทั้งหลายทูลว่า พระองค์เจ้าโกรธชดพระกุมารขึ้นบนอากาศ ะ แล้วเอาพระขรรค์รับ ลูกพระกุมารตายแล้ว นางเทวีทุกขโศกตายตามกุมาร พระยาได้ยินคำดังนั้นก็ยิ่งกินแค้นยิ่งนัก สิ้นสมประภาตก็เล่นไปชักเอาพระขรรค์ชัยศรีมาปักอกตนตายตามเทพเจ้าจึงนำไปสู่อากาศ เพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปเป็นราศีชื่อ โรหิณี คือ ดาว ๗ ลูกนี้เป็นดั่งไม้ค้ำ

เกวียนดังนี้

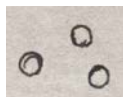

เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าโกลีนี้มีลักษณะมิได้มีอ่อนนุ่มค้อมแข็งกระด้างดั่ง

ไม้ค้ำเกวียน ย่อมให้ฉิบหายต่าง ๆ มีบุตรแลภรรยาแลชีวิตแห่ง ะ ตนก็จะบังเกิดเป็นเดรัจฉานเป็นเนื้อแลหมู เป็นต้น เหตุตั้งนั้นหญิงชายผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จันราศีดาวลูกนี้ มักมีความโกรธมิพิจารณา มักทำตามโกรธจะฉิบหายเมื่อภายหลัง ๗๒

อะปะรังทิทานัง ยังมีพระยาองค์หนึ่งพาเสนาไปในปี มีแม่เนื้อตัวหนึ่งมีครรภ์แก่อยู่แล้ว ครั้นเห็นพระยาก็ตกใจเล่นหนีไป ลูกครรภ์ก็ออกมาตกลงอยู่ในที่นั้น พระยาเห็นลูกเนื้อก็มีพระทัยกรุณานักเอามาเลี้ยงไว้ ก็ให้คนพิทักษ์รักษาจงดีแล้วไปเที่ยวเล่นทุกวัน อยู่มาวันหนึ่งพระเทวีเห็นลูกเนื้อก็ให้บังเกิดอิจฉาหึงหวง ก็ให้คนฆ่าลูกเนื้อเสีย พระยารู้ก็โกรธกรอม^๖ ใจตาย เทพดาเจ้าทั้งหลายเพื่อจะให้มันเป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปไว้เป็น

ราศีชื่อ มิคสิร คือ ดาว ๓ ลูกนี้เป็นดั่งหัวเนื้อดังนี้

เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่าบุคคลมีน้ำ

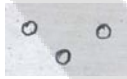
^๖ ตรอม

จิตเสนาหาประติพัทธ์^๗อยู่ด้วยสิ่งใดแล้ว เมื่อตายก็บังเกิดเป็นสาเบกษะกาลกิริยา^๘ ย่อมไปบังเกิดเป็นสิ่งอันนั้น หญิงชายเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้^๙จะมีความทุกข์โศกมากนัก ด้วยความรัก สิ่งอันใดนานไปจะได้ทุกเพราะสิ่งอันนั้นแล ฯ

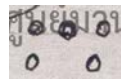
อะปะรังนิทานัง ยังมีหญิงคนหนึ่งมีครรภ์ ลูกจวนจะออกอยู่แล้ว วิวาทกันกับผัว หนีไปสู่พ่อแม่ แล้วคลอดลูกในป่า แล้วทิ้งลูกไว้ตามใจของตน รุกขเทวดาเอากุมารเลี้ยง ครั้นใหญ่ขึ้นมาสำคัญว่าเทวดานั้นเป็นพ่อแม่ของ ะ ตน เล่นอยู่ในศาลาที่นั่น คนทั้งหลายเห็นก็ถามว่า เจ้าเป็นลูกผู้ใด กุมารบอกว่าข้าเป็นลูกเทวดา ถ้อยคำอันนั้นก็รู้ไปถึงพระยา ฯ ก็เห็นเป็นอัศจรรย์นัก จึงใช้คนไปรับกุมารนั้นมาเลี้ยงไว้เป็นอันดี

คนทั้งหลายในทิศทั้ง ๔ ก็นับถือยำเกรงทำเครื่องบูชาเงินเครื่องบูชาทองมาให้แก่กุมารนั้น ฯ ก็เอาสิ่งของนั้นไปให้แก่อาจารย์ จึงเรียนศาสตร์ศิลป์ได้ชำนาญแล้ว พระยาก็ตั้งไว้เป็นยศศักดิ์เป็นที่ปโรหิตาจารย์ ตราบเท่าวันตาย เทพ^{๑๐}ดาเพื่อจะให้^{๑๑}เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปสู่ราศีอันหนึ่ง ชื่อ อะทะระ คือดาวลูกหนึ่ง มีรัศมีดังแก้วพระธรรมราชดังนี้ เพื่อจะให้^{๑๒}เห็นประจักษ์แก่โลก ะ ว่ากุมารนี้มีแต่ตัวหา^{๑๓}มีญาติไม่

แต่ได้^{๑๔}ที่พึ่งใหญ่^{๑๕}นักแล ด้วยบุญอันใหญ่เพราะวิชาเลิศในมนุษย์ ะ โลก ถ้าหญิงชายผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้ ย่อมปราศจากพ่อแม่แต่มีอิทธิฤทธิ์มากแล ฯ

อะปะรังนิทานัง ยังมียักษ์ดินตนหนึ่งอยู่หน้าตะวันออก เนรมิตเป็นนางนารี รูปโฉมงามทั้งสิ่งของเครื่องบริโภคมานัก จึงเอาบุรุษผู้หนึ่งมาเป็นผัว มีลูกหญิงคนหนึ่งพากันเข้ามาอยู่ในเมืองมนุษย์ หญิงชายทั้งหลายหากันบ่ได้นัก ยักษ์ดินตายไปแล้วจึงเอาศพใส่รถ ไปเผาเสียรถนั้นลอยขึ้นไปสู่อากาศ เทพ^{๑๖}ดาเจ้าปารณนาเพื่อจะให้^{๑๗}เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้น^{๑๘}ไปไว้เป็นราศีชื่อ บุณพสุ คือ ดาว ๓ ลูก เป็นดังรูปสำเภา ดังนี้ เพื่อจะให้^{๑๙}ประจักษ์แก่^{๒๐}ตาโลก ว่าชาติยักษ์ิน^{๒๑}หยาบช้านักกลับเป็นมนุษย์ เอามนุษย์เป็นผัวแล้ว ก็ประพตีสัจริด^{๒๒}ดุจรถทางบกมากกลับเป็นสำเภาทางน้ำดังนี้ หวังจะให้ขุนนางปรากฏแก่ตาโลก หญิงชายผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จับราศีนี้ จะมี^{๒๓}ผัวมีเมียต่างเพศต่างตระกูล แต่^{๒๔}ว่าจะเป็นคนที่รักแก่คนทั้งหลายมากแล ฯ

อะปะรังนิทานัง ะ ยังมีพระยาองค์หนึ่งเสวยราชสมบัติตั้งอยู่ในราชธรรม ๑๐ ประการตามประเพณี ท้าว ะ พระยาทั้งหลาย เป็นที่^{๒๕}เจริญใจแห่งเทวดา และมนุษย์ทั้งหลายย่อมลือชาปรากฏไปทั่วสารทิศ ครั้นพระองค์สวรรคตแล้วอำมาตย์ทั้งหลายก็ยกเอาศพใส่หีบ^{๒๖}ทองนำไปเผาเสีย เทวดาเพื่อจะให้^{๒๗}เป็นแผ่นโลก จึงนำ

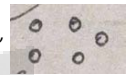
ขึ้น^{๒๘}ไปไว้เป็นราศีชื่อ บุส ะ คือดาว ๕ ลูกเป็นรูปหีบดังนี้ จะให้^{๒๙}ประจักษ์แก่^{๓๐}ตาโลก ว่า^{๓๑}ษัตริย์องค์นี้เมื่อเสวยราชสมบัติอยู่นั้นทรงอยู่ในทศพิธราชธรรม หีบ^{๓๒}ทองที่ใส่ศพพระองค์นั้นก็ปรากฏลอยอยู่^{๓๓}สิ้นกาล^{๓๔}ปาวสาน ถ้าผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้ จะ^{๓๕}วัตรปฏิบัติตามตระกูลพ่อแม่ จะได้^{๓๖}ทรัพย์มรดกญาติกาแลผู้อื่น^{๓๗}รูป^{๓๘}มักงามแล ฯ

^๗ ปฏิพัทธ์

^๘ ความตายอันยังมีอารมณ์ปรารถนา เกิดจากคำว่า สาเบกษ (โหยหา, ปรารถนา) ประกอบกับคำว่า กาลกิริยา (ความตาย)

อปรินิทาน ยังมีพระยาองค์หนึ่งเสวยราชสมบัติในธรรม หาบุตรชายแลบุตรหญิงมิได้ ครั้นพระองค์สวรรคตแล้ว อำมาตย์ผู้ใหญ่ขึ้นครองราชย์สมบัติเอง พระมเหสีหนีออกไปสู่ป่า มหายักษ์คนหนึ่งจับได้ก็เลี้ยงไว้เป็นเมีย มีลูกชายคนหนึ่งอายุได้สิบสามปี อยากจะครองสมบัติเป็นพระยาบ้าง จึงคุมพลยักษ์ได้ ๘๐๐๐ มาตั้งอยู่ที่ทิศตะวันออก ก็ใช้ให้มาอุปการณนำข้าวสารเข้าไปถึงอำมาตย์ผู้ใหญ่ ก็รู้ว่าเป็นลูกนางเทวีแล้ว ก็พร้อมกันออกมาอาราธนา ถวายสมบัติแก่ยักษ์ราชกุมาร ก็ได้เสวยราชสมบัติอยู่ในทศวรรษ ๑๐ ประการ ยังมีพระยาองค์หนึ่งอยู่ ณ เมืองใกล้กันรู้ว่ายักษ์ราชกุมารได้เสวยสมบัติแล้ว หาลูกมิได้ก็คุมพลมารบ ยักษ์ราชกุมารบมิได้จะบังคมกล่าวบาปกรรม อำมาตย์คุมกันออกไปเองก็อัปราชัย พระยาศัตรูก็จับยักษ์ราชกุมารฆ่าเสีย เทพยดา

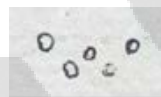
ปรารณาจะให้เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ อะสิเลส คือ ดาว ๕ ลูกนี้ดังคุแชนศอก ดังนี้

เพื่อจะให้ประว้ายักษ์ราชกุมารเมื่อเสวยราชสมบัติอยู่นั้น ทรงอยู่ในธรรมสุจริต ครั้นมีพระยาศัตรูมาล้อมเมืองไว้ ครั้นจะเหยียดแขนออกซ้งคับให้ทหารไปรบ ก็กลัวจะเป็นบาปเป็นกรรมจึงนิ่งเสีย มิบังคับขู่เชิญเข้าไว้จนพระยาศัตรูฆ่าเอาสมบัติได้ เหตุตั้งนั้นหญิงชายเกิดเมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ อยู่มียืนยาวจะตายด้วยทศพิธแล ๓๕

อะปะรังนิทานัง ยังมีพระยาองค์หนึ่งมีนางสนม ๔๐๐๐ นางเหล่านี้หาลูกบมิได้แต่คนหนึ่ง พระยาก็นางไปสู่สำนักแห่งฤๅษี แล้วจึงว่าข้าพเจ้าทั้งหลายนี้หาลูกบมิได้ ทำอย่างไรจะได้ลูกชายลูกหญิงบ้าง ฤๅษีจึงว่า จะให้มีลูก จงสละชีวิตให้ทานบูชาเทวดา มีต้นว่าพระบรมเมศวรแล้วจึงขอลูกเถิด พระยาก็นึกว่าจริงก็สละชีวิตตั้งนั้น ยังมีเสือโคร่งเผ่าตัวหนึ่งมาขอพระยาดาย เทพยดาปรารณาจะให้เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปเป็นราศีชื่อ

มาฆะ คือ ดาว ๕ ลูกนี้ขด ๆ ดุจะอนไกลแลเยียววุดังนี้ ได้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าคำฤๅษีนั้นหาจริงไม่ พระยานั้นก็หาพิจารณาไม่สำคัญว่าจริง เหตุคนชื่อเสียด้วยคนคดย่อมนิภัยถึงแก่ชีวิตอาตมา ชายหญิงเกิดเมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ จะหาลูกยากนัก จะมีก็ร้าย จะได้ทุกข์เพื่อคนหยาบช้าให้แต่ ๔ เท่าก็จะตายแล ๓๕

อะปะรังนิทานัง ยังมีฤๅษีองค์หนึ่งจำเริญทางเมตตาทานอยู่ในป่าหิมพานต์ แพบไถลยักษ์จีนีผู้หนึ่ง มันได้ยินเสียงฤๅษีภาวนา ขนลุกหนึ่งหัวพองมันเกลียดฤๅษี มันแปลงเป็นเสือโคร่งจะกินฤๅษี ๆ ก็กลับเป็นเสือโคร่งใหญ่กว่าเสือยักษ์ตาย เทพยดาเจ้าปรารณาจะให้เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อว่า พลคุนิ คือ

ดาวสองลูก ดังนี้ เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลก มิให้คนทั้งหลายกระทำร้ายแก่ผู้มีศีล ให้พิทักษ์รักษาคำรบยาแก่ท่านผู้มีศีล เหตุเมตตาคิดแผ่ไปดุจะเพดาน หญิงชายเกิดเมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ ให้เร่งบุญอย่าได้ทำบาปเลยจะนิภัยแล ๓๕

อะปะรังนิทานัง ยังมีบุตรเศรษฐีผู้หนึ่งตกยากลงเที่ยวค้าขายในทางไกลเหนื่อยมาหยุดนอนอยู่ร่มไทรแห่งหนึ่ง ครั้นเที่ยงคืนวันหนึ่งนางเทวีธิดาในไม้ไทร ก็เนรมิตเป็นผู้หญิงมาปลุกบุตรเศรษฐีขึ้นให้กระสันต่อด้วยตน ก็มีลูกชายคนหนึ่ง เติบใหญ่ขึ้นมาก็ไปกระทำการแก่พระยา ๆ ตั้งให้เป็นอำมาตย์ผู้ใหญ่ แล้วไปกระทำ

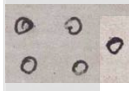
กาเมสุมิจณาจารกับภรรยาพระยาเป็นหลายครั้ง วันหนึ่งพระยาเห็นเองให้ฆ่าอำมาตย์นั้นเสียกับนางเทวี

เทพยดาปรารถนาจะให้แป้นโลก จึงนำขึ้นไปเป็นราศีชื่อ ะ อุตผลคุณี คือ ดาว ๒ ลูกผัวเมียกันดังนี้ เพื่อจะให้แป้นจักร์แก่ตาโลก ชายหญิงกระทำกาเมสุมิจณาจาร ในภายภาคหน้า แลหญิงนอกใจผัวครั้ง สิ้นชีวิตแล้ว ยังต้องกระเวน^๙ อยู่ทั่วกลปาวสาน ชายหญิงเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้ आयมิช้าถ้าอุปัฏฐากพระ

ยาจะได้เป็นใหญ่ แต่ว่ามีเงินจะต้องโทษเพราะต้นหาแล ๓ ทั้งสองราศีขึ้นเคียงกันดังนี้ เป็น ๔ ลูก แล ๓

อะปะรังนิทานัง ยังมีราชสีห์สามตัวน้องสาวด้วยเป็น ๔ ตัวกันในถ้ำแห่งหนึ่งราชสีห์ผู้พี่ทั้งสามไปเที่ยวหาอาหารให้น้องสาวอยู่เฝ้าถ้ำ มีหมาจิ้งจอกตัวหนึ่งมันอยู่ในถ้ำแก้วลิกมีในที่ใกล้ วันนั้นหมาจิ้งจอกออกไปหานางราชสีห์ ได้ฟังมันว่ามันเกี่ยวพารดั่งนั้นก็โกรธจึงด่าว่า มึงเป็นแต่หมาจิ้งจอกขี้เรื้อน มึงมาเจรจาตั้งนี้แล้วนางราชสีห์หนึ่งอยู่มิได้เจรจาต่อไป หมาจิ้งจอกได้ยินราชสีห์ด่าดั่งนั้น มิได้ไปหาอาหารกินนอนอยู่แต่ในถ้ำ แก้วลิกนั้นรำไป ราชสีห์ผู้พี่หาอาหารมาให้น้องสาวกิน น้องสาวว่า ข้าไม่กินแล้วข้าแค้นใจนักบอกเหตุว่า หมาจิ้งจอกมันมาเกี่ยวพารข้าแค้นใจนัก ราชสีห์ผู้พี่ฟังก็แค้นใจโกรธ จึงถามว่ามันอยู่ที่ไหน น้องสาวบอกว่า มันอยู่ในถ้ำแก้วลิกโน้น ราชสีห์ผู้พี่ก็อายแล้วก็เล่นไปมิได้พิจารณา รู้ว่าหมาจิ้งจอกอยู่ในถ้ำแก้วลิก เห็นแต่เงามันก็ไล่ใจว่ามันอยู่บนอากาศ ก็โดดขึ้นไปบนอากาศ ตกลงมาถูกแก้วลิกขาดใจตาย

ราชสีห์ผู้พี่ทั้งสองก็ตายเหมือนกันทั้งสอง ยังพี่ที่สามจึงถามมันอยู่ที่ในถ้ำนั้น จึงเยาะเย้ยเข้าดูรอยมัน จึงพิจารณาดูรอยมันเข้าออก แล้วยืนอยู่ประตูถ้ำจึงแผดด้วยสิงหนาท หมาจิ้งจอกออกแตกตายอยู่ในถ้ำนั้น เทพยดาปรารถนาจะให้แป้นโลก จึงนำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ อถ คือดาว ๕ ลูกเป็นดังรูปสุนัขมีสี่ฐาน

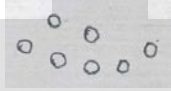
เหมือนดังเหนียงสัตว์นี้ จะให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าสัตว์ ๕ ตัวด้วยกันนี้คือ ราชสีห์แลหมาอหังกา ไม่คิดว่าตระกูลของตนเอง มักพูดจาหาประมาณมิได้ ก็ยอมถึงแก่พิณาศสิ้นชีวิตด้วยกัน ชายหญิงเกิดในราศีลูกนี้ คุหส์ลก็ขัดสนจนขอทานเขา ชอบแต่อาศัยพระศาสนานั้นแล ๓๕

อะปะรังนิทานัง ยังมีพระยาองค์หนึ่งรูปร่างเมื่อแรกออกมา โหราทายว่า จะตายเพราะจะเซ้จะกินให้รักษาจงดีเถิด พระยาจึงถามว่ากี่ปีจะพ้น โหราจึงว่ารักษายอยู่ ๒๐ ปีจึงจะพ้น พระยาก็ก็นครักษาจนถึง ๒๐ ปีแล้วมิให้นางไปที่แม่น้ำ วันหนึ่งพระยาไม่อยู่ไปประพาสป่า นางก็มาไหว้วอนมารดาว่าข้าจะใคร่เล่นน้ำ มารดาก็ห้ามว่าเจ้าอย่าไปจะเซ้จะกินเสีย นางจึงให้ชุดสระแห่งหนึ่งข้างทิศตะวันออก ข้าจะเล่นให้สำราญใจ นางนั้นลงมาเล่นน้ำอยู่ครั้นว่าขึ้นมาอยู่บนปากสระนั้น ยังมีนาคราชตัวหนึ่งอยู่ได้บ่อน้ำนั้นจึงยกหัวขึ้นให้นางเห็น นางก็เห็นตานาคนั้นเข้าแล้วก็ว่าเป็นไพฑูรย์ ก็ให้นางสาวใช้ไปหยิบ นาคราชก็กลับตาลลงเสีย สาวใช้ก็กลับมาเปล่า แล้วนาคราชก็ลืมหูลึกขึ้น นางก็เดินเข้าไปหยิบเอาเอง กลับเป็นจะเซ้กินนางเสีย เทพยดาเจ้าปรารถนาจะให้

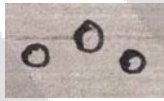
^๙ ตระเวน

เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ จิตร คือดาวลูกหนึ่งมีพรรณดังไฟพุ้ยดังนี้ เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลก กรรมนี้ย่อมแห่งนางกุมารเป็นแท้ จะตายด้วยสิ่งใดก็เฉพาะด้วยสิ่งนั้นมิได้พ้นเลย หญิงชายผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้ ก็จะตายด้วยสัตว์ในน้ำเพราะกรรมเองเป็นแท้แล ฯ

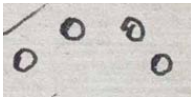
อะปะรังนิทานัง ยังมีมาณพผู้พ่อแม่ตายม้วย มันก็เที่ยวไปสู่เมืองอื่น เห็นนักบวชคนหนึ่งอยู่ในอารามแห่งหนึ่ง เห็นแม่หมาตัวหนึ่งมันกินอาหารอันอร่อย มันก็ว่า ไ้หนอดักวูปหอนได้กินอิมเลย นักบวชทั้งหลายได้ยินมันว่าดังนั้น ก็ให้มันกินอิมว่าไม่อิมสักทีหนึ่งเลย มาได้กินเต็มท้อง ๆ ก็แตกตาย ไปบังเกิดเป็นลูกหมาตัวนั้น แม่หมาตัวนั้นก็ออกลูกมาเป็นตัวผู้ น้องสาวนักบวชเอาไปเลี้ยงไว้ มันใหญ่ขึ้นมามันก็รักเจ้าของเป็นอันมาก น้องสาวนักบวชไปไหนมันไปด้วย คนก็เยาะเย้ยไฟเจ้าสาวผู้นี้มีผัวรักตามหลังบ่วงเลย นางสาวนั้นก็มีความอายเขามากนัก จึงเอาให้น้ำผูกคอกหมาไปถ่วงทิ้งน้ำเสีย เทพดาปรารณาจะให้มันเป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไป

ไว้เป็นราศีลูกนี้ชื่อ สวะสิต คือ ดาวลูก ๑ ดังแก้วเพชรรัตน์ เป็นพะเนียงผูกคอสุนัขดังนี้ จะให้ประจักษ์แก่ตาโลก เมื่อดับจิตนั้นก็เป็นสาเบกขกาลกิริยาตามจำเพาะเหตุดังนั้น หญิงชายผู้ใดเกิดเมื่อจันทร์จับราศีลูกนี้ จะพลัดพ่อแม่แต่เล็กให้บัญญัติอาหารจะตายเพราะอาหารแล ฯ

อะปะรังนิทานัง ยังมีพราหมณาจารย์บอกศาสตร์ศิลป์แก่ลูกศิษย์ได้ ๕๐๐ คน ศิษย์ผู้หนึ่งไปกระทำมิจาจารกับด้วยพราหมณีภรรยาของอาจารย์ ฯ รู้เข้าแล้วก็มิดศิษย์ไว้จนตาย ครั้นตายไปเกิดในท้องแม่วัวตัวหนึ่ง พราหมณาจารย์ก็ไปถามพระฤๅษีองค์หนึ่งว่า ลูกศิษย์ข้ามนไปเกิดในที่ใด พระฤๅษีบอกว่ามันไปเกิดในท้องวัวท่าน พราหมณ์ก็มาแหะมันออก จากท้องแม่วัวแล้วซุดหลุมฝังให้มันตายอีก เทพดาเจ้าปรารณาเพื่อจะ

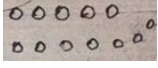
ให้เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ วิสาข คือดาว ๓ ลูกเป็นรูปขนนางดังนี้ เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า ศิษย์มิได้ชื่อตรงทำร้ายแก่ภรรยาของอาจารย์ ฯ หญิงชายเกิดเมื่อราศีจันทร์ลูกนี้ จะมีปัญญารู้ศาสตร์ศิลป์แต่ มักจะผิดด้วยเมียผู้มีคุณ จะถึงแก่ชีวิต ฯ

อะรังนิทานัง ยังมีชายชานาผู้หนึ่งอยู่ร้านเผ้านากับลูกชายน้อยนั้นเจ็บไข้ อยากจะกินนกที่ปลายไม้ พ่อเอาหน้าไม้ยิงลูกนกตายชดอยู่คาบไม้ที่นั้น เทพดาปรารณาจะให้มันเป็นแผ่นโลก ฯ จึงนำขึ้นไปไว้เป็นราศี

ชื่อ อนุราธ คือดาว ๔ ลูกเป็นรูปหน้าไม้ดังนี้ เพื่อให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า พ่อลูกทั้งสองกระทำการผิดด้วยกันดังนั้นจะพลัดลูก ลูกจะพลัดพ่อ จะตายจากกันทั้งชาติอันมาก ชายหญิงเกิดเมื่อราศีจับลูกนี้ จะเป็นพยาธิเจ็บไข้ปวดแต่น้อย ๆ ใหญ่จะมีข้าศึกศัตรูมากให้บัญญัติอาวธหน้าไม้แลเป็นอย่าเป็นต้นแล ฯ

อะปะรังนิทานัง ยังมีฤๅษีองค์หนึ่งไปบิณฑบาตในบ้านแห่งหนึ่ง แล้วกลับออกมาตามทาง นางเทเวธิดาองค์หนึ่ง ชื่อ ปณิธาม เห็นพระฤๅษีนั้นรูปงามก็รัก ฤๅษีจึงชมว่าผ้าเจ้าคุณงามได้มาแต่ที่ไหน พระฤๅษีจึงว่าผู้รูปนี้มีที่ศาลาไมไกลทั้งซ้ายทั้งขวา นางวาทิดาว่าข้าจะไปขอจะฤๅมิได้ ฤๅษีว่าจะปรารณาก็จะได้ นางเทเวธิดาก็ไปตามหลังพระฤๅษีถึงศาลา ฤๅษีจึงว่าดอกไม้เหล่านี้ลือกออกเป็นผ้าเราสิ้น นางหยุดอยู่นั้นก่อนเกิด นางเทเวธิดาก็

ยังอยู่ ๒ วัน ๓ วันก็สมัครรักใคร่เป็นผัวเมีย จึงมีลูกชายคนหนึ่งรูปโฉมงามกอบตระกูลแลลักษณะจำเริญใหญ่
ขึ้นมาได้ ๑๓ ปีก็ลือชาปรากฏ ยังพระยาองค์หนึ่งสวรรคตแล้วหาลูกที่จะแทนมิได้ อำมาตย์ทั้งหลายเห็นเจ้า
กุมารนั้นรูปร่าง ก็เป็นพระยาได้เสวยราชสมบัติจนสิ้นชีวิตแล ฯ เทพดาปรารถนาจะให้ เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไป

ไว้เป็นราศีชื่อ เชธ คือดาวเป็นรูปดังนี้ จะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า กรรมนางเทวธิดาผู้แม่พระ
ยาองค์นี้ ชมว่าผ้าพระกฐินงามดังนี้ ชายหญิงผู้ใดเกิดมามีราศีจันทร์ลูกนี้ จะเป็นผู้ดีแต่วาจาไม่ตรง รูปร่างมี
คนรักใคร่มากแล ฯ

อะปะรานิทานัง ยังมีชายพี่น้องสองคนพ่อแม่เดียวกัน น้องมีเมียแล้วพี่ยังหาไม่ แต่อยู่เรือนเดียว
พี่ชายกระทำกาเมสุมิจนจารกับเมียน้องยังคากันอยู่ อสรพิษมาตอดตายทั้งสองคน น้องชายมาเห็นตายคร่อม
กันอยู่กรรมอันนี้ก็ปรากฏทั่วไป เทพดาจะให้ เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปเป็นราศีชื่อ มูล คือดาว ๙ ลูกนี้ ๙ ลูก

เป็นรูปช้างน้อยดังนี้ จะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า บุคคลมัวเมาตมหาตุจะช้างสับสน แลมิรู้จัก
โทษโทษมาก ย่อมประพฤติดุจริต ๑๐ ประการ ย่อมจะได้ทุกขเวทอยู่ชั่วกาลปาวสาน เหตุดังนี้หญิงชายเกิด
เมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้จะตายด้วยกาเมแล ฯ

อะปะรานิทานัง ยังมีแม่นกใหญ่ตัวหนึ่งทำรังอยู่คาคบไม้แท่งน้ำ ครั้นมีลูกแล้วไปหาเหยื่อทุกวัน ๆ
วันนั้นแม่นกได้ลูกหมูมาตัวหนึ่ง ราพึงว่าจะเอาเป็นลูกของตน บ่อนเหยื่อทุกวัน ลูกหมูตัวนั้นมันใหญ่ขึ้น เต้น
ออกจากรังตกน้ำตาย เทพดาปรารถนาจะให้ เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ บุพสาร คือดาว ๓ ลูกดัง

ปากนก ดังนี้ เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า ปราศญ์แลการสบุรุษแลบุรุษ หนูกับแม่นกเป็นสัตว์
ทวิบาทสังวาสด้วยกัน กวีบัตินต่าง ๆ กัน แลมักพลัดพ่อแม่แล ฯ

อะปะรานิทานัง ยังมีฤๅษีองค์หนึ่งมีลูกสาวอยู่คนหนึ่ง พญาครุฑอยากได้เป็นเมียก็แปลงเพศเป็นมาณพ
หนุ่มน้อยคนหนึ่ง มาอุปัฏฐากพระฤๅษี พระฤๅษีก็เชื่อใจว่าเป็นแท็กัยลูกสาวให้แก่พญาครุฑ ก็พาไปวิมาน
ฉิมพลีหิงนานางมีครรภ์ตาย พญาครุฑมีความทุกข์โศกยิ่งนัก ก็ปีนขึ้นไปสู่พรหมโลก ลมมีดโกนก็แทงเอาตาย

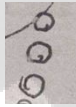
เทพดาเพื่อจะให้ เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ อุตราสาธ คือ ดาว ๕ ลูกดังรูปครุฑนี้ เพื่อ
จะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า บุคคลยินดีในกิเลส เหตุดังนี้ ชายหญิงเกิดมาเมื่อจันทร์จันลูกนี้จะวิริยะอุตสาหะ
ความเพียรมาก ทานผู้อื่นรักใคร่เลี้ยงดู ถ้าหญิงจะมีลูกตายกับอาหาร ะ ถ้าชายจะตายด้วยอาหารแล ฯ

อะปะรานิทานัง ยังมีตาลต้นหนึ่งอยู่ใต้ต้นมะตูมถึงเดือน ๗ มะตูมมีลูกสุก ยังมีกระต่ายตัวหนึ่งมานอน
อยู่ใต้ต้นตาล มันราพึงว่าแผ่นดินถล่มทรุดไปนี้เราทั้งหลายจะตายมันคงทีเดียว ก็พอลูกมะตูมหล่นลูกไปตาลดัง
เสียงตูม มันก็สำคัญว่าฟ้าแลแผ่นดินถล่ม มันตกใจวิ่งพลางร้องพลาง บรรดาสัตว์ทั้งหลายก็ร้องถามหนี่อันใด

เล่า กระต่ายก็บอกว่าแผ่นดินทรุดมาภายหลังแล้ว สัตว์ทั้งหลายได้ยืนก็ตกใจกลัวแล่นหนีไปด้วยกระต่ายเป็นอันมาก

ครั้นราชสีห์เห็นสัตว์ทั้งหลายไปด้วยกระต่ายเป็นอันมากจึงถามว่าไปเพื่อเหตุอันใด สัตว์ทั้งหลายว่า ตุ๊กข่าทั้งหลายแล่นหนี ด้วยเหตุกระต่ายบอกว่าแผ่นดินถล่มทรุดแล้ว ราชสีห์จึงว่าจะพากันตายเสียหมดแล้ว จึงว่ากับกระต่ายพาเราไปดูที่เกิด กระต่ายก็พาไปที่เคยนอนอยู่นั้น ก็ไม่เห็นแผ่นดินถล่มที่ไหนเลยท่านกลัวไปเองนี้ จะพาสัตว์ทั้งหลายลำบาก ยากใจเป็นอันมาก กูจะกระทำกรรมแก่ตัวท่านจงหนัก กระต่ายก็กลัวจะตาย จึงอุบายให้รอดจากความตาย มันจึงว่าท่านเห็นศัตรูจะมาคอยฆ่าท่านอยู่ ราชสีห์จึงถามว่าศัตรูอยู่ที่ไหนเล่า กระต่ายจึงว่าท่านจะอยากรู้จะพาไป ราชสีห์ได้ฟังก็โกรธมิทันพิจารณาให้แน่นอน ก็ตามกระต่ายไปจนถึงเหว ก็บอกให้แลลงไปที่ในเหวน้ำนั้น ก็เห็นเงาตนอยู่ในน้ำนั้น แล้วกระต่ายจึงถามว่า ท่านเห็นศัตรูของท่านแล้วหรือ ราชสีห์บอกว่าเห็นแล้ว ะ กระต่ายจึงว่าเร่งเร็วเถิด เขามีฤทธิ์กว่าท่าน มันก็หนีราชสีห์เดิมนั้นไป

มันแล่นหนีพลากร้อง ะ คำปลางว่ามึงเป็นใหญ่กว่าสัตว์ทั้งหลาย ในปากกว้าง ๓๐๐๐ โยชน์แต่ก่อนย่อมมีฤทธานุภาพกว่าสัตว์ทั้งหลายมาก เห็นกูตื่นมะตูมลงแล่นหนี ว่ากูนี้ถ้อยจะทรกรรมแก่กู บัดนี้มึงมาเห็นเงามึงว่าเป็นศัตรูของมึง ๆ ก็ถ้อยร้ายยิ่งนัก ราชสีห์โกรธยิ่งนักแล้วก็แกว่งหัวให้โลมาชันเงามันก็ทำตาม ราชสีห์โกรธมิทันพิจารณาใส่ใจว่าศัตรูเป็นแท้แล้ว กระโดดลงในเหวตกลงในเหวถูกหินหัวแตกตาย เทพดาปรารณา

จะให้เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ สาวน คือดาว ๓ ลูกนี้เป็นดังหลักชัยดังนี้ เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า บุคคลมีโมหามากมักกระทำกายสูงศักดิ์ ดุจเสาช้างแลหลักชัยนั้นจนทิ้งซึ่งชีวิต ชายหญิงเกิดเมื่อจันทรจันราศีลูกนี้มักเชื่อคำคนเขาลวงแลกระทำกรรมได้พิจารณามากยิ่งขึ้นยอมตายด้วยคำลวงแล ฯ๓๑-

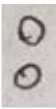
อะปะรังนิทานัง ยังมีคนพาลคนหนึ่ง ไปด้วยคนทั้งหลายเพื่อจะแสวงซึ่งไม้รั้ว แลฟันไปป่า คนทั้งหลายเห็นควายเถื่อนในป่า จึงพูดจากันเราพากันจับเอาเถิดหรือ ดึกว่าไม้รั้วแลฟันทั้ง ะ หลายคนพาลได้ยินเข้าว่าดีก็วิ่งไปก่อนเขาทั้งหลาย ควายเถื่อนมันก็ขวิดเอาตายโหงแล เทพดาเจ้าจะให้เป็นแผ่นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศี

ชื่อ ธนิก คือดาว ๔ ลูกเป็นรูปดังนี้ เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าคนพาลปรารณาด้วยปัญญาโลกก็มีได้พิจารณาจน ะ ตัวตาย ชายหญิงเกิดเมื่อจันทรจันราศีลูกนี้ เพราะมิได้พิจารณา ฯ๓๒-

อปรังทานัง ยังมีฝูงเนื้อทั้งหลายมันไล่ชนหมูตัวหนึ่งตาย เทพดาปรารณาจะให้เป็นแผ่นโลก จึงนำ

ขึ้นไปเป็นราศีชื่อ สตพิต คือ ดาว ๔ ลูก เป็นรูปทางพิมพ์ทองดังนี้ เพื่อจะให้ประจักษ์แก่ตาโลกว่า สัตว์ทั้งหลายจะแรงเพราะกรรม ะ ๓ ประการนั้นคือ โลกแลโทโสโมหะกระทำกรรมสารพัดต่าง ๆ ชายหญิงเกิดเมื่อจันทรจันราศีลูกนี้ ก็ ะ ให้เกรงอุปัทวแลพยาบาทแล ฯ๓๓-

อะปะรังนิทานัง ยังมีมหาเศรษฐีผู้หนึ่งมีทรัพย์มาก ภายหลังก็ตายทั้งผัวเมียแล อยู่แต่ลูกสาวคนหนึ่ง ยังเล็กอยู่ มหาเศรษฐีคนหนึ่งมีทรัพย์ ๑๐ โกฏิก็เอานางกุมารีน้อยมาเลี้ยงเป็นลูก นานมาเมียเศรษฐีนั้นตาย ก็เอานางกุมารีนั่นเป็นเมีย เกิดลูกหญิงคนหนึ่ง นางกุมารีนั่นตาย เทพดาจะให้เป็นแผ่นโลก นำขึ้น

ไปอยู่เป็นราศีชื่อ ปภทธรบธ ๒ ลูกเป็นดังนี้ เพื่อจะให้เป็นประจักษ์แก่ตาโลก ว่าอย่าให้คนกระทำ
อย่างนี้ให้มีความละอายเป็นอันมาก เพราะกามะกิเลสหาความสดมภ์ได้ เจริญสำหาวมีลูกผู้หญิงก่อนแล ฯ

อะปะรังนิทานัง ะ ยังมีพระยาองค์หนึ่งชื่อว่าพระยาธนู ได้เที่ยวไปยังกว้างในป่า มีกวางตัวหนึ่งใหญ่
มันจึงเข้ามาเหยียบเอาพระยาจนตาย เทพยดาเจ้าปารณนาจะให้เป็นแผ่นโลก จึงนำขึ้นไปเป็นราศีชื่ออุทราร

บธ ๒ ลูกเป็นดังเพดานดังนี้ เพื่อจะให้เป็นประจักษ์แก่ตาโลก ว่าอย่าให้คนทำอย่างนี้ ด้วยจิตเป็น

หนึ่งเพราะโลภไม่อยู่ในแคว้นแคว้นของคนในชั้นทสี่มาไปเที่ยวยิงเนื้อตนจึงตาย ชายหญิงเกิดในราศีลูกนี้

อย่าหมิ่นความต่อท่านผู้มีกำลังกว่า ทั้งสองราศีเข้ากรเป็นรูป ~ เพดานดังนี้ เป็น ๔ ลูกแล ฯ

หน้าปลาย

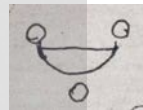
อะปะรังนิทานัง ยังมีกระหาชยผู้หนึ่งมีลูกชาย ๓ ~ คนด้วยกันไปดักไขใหญ่ในแม่น้ำแห่งหนึ่ง ปลาใหญ่ตัวหนึ่งเข้าแอบลื้ออยู่ใต้ไซ ~ นั้นเจ้าพ่อพากันไปยกไซ ๆ นั้นไม่ขึ้น พ่อขึ้นดำลงไป ปลานั้นกินเสียสิ้นทั้งลูกหมดสี่ ~ คนเทพดาจะให้แป้นโลก นำขึ้นไปไว้เป็นราศีชื่อ เรวด คือดาว ๓๖ ดวงเป็นรูปปลา ~ ตะเพียน

ดังนี้ จะให้ประจักษ์แก่ตาโลก ว่าพ่อลูกทั้ง ๔ คนนี้หาพิจารณาไม่จึงสิ้นแก่ชีวิต ~ อาตมาเหตุดังนี้ ชายหญิงเกิดเมื่อจันทร์จันราศีลูกนี้ จึงตายด้วยสัตว์ในน้ำแต่ตกน้ำตายแล ทะ ~

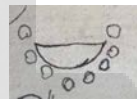

๑ เชฐะประกรณังนิฐิตัง ๑๓ ถ้าพระจันทร์แทรกกลางอัชนิดังนี้ ไฟจะไหม้ มณเฑียร ถ้ามีกระนั้นจะเกิดศึก ถ้ามีสีด่าจะแพ้ม้า ถ้าสีเขียวข้าวจะแพง ถ้าสีแดงจะเกิดศึก ทะ

๑ ถ้าพระ ๒^{๑๐} แทรกภณินิดังนี้ ลูกเมียจะทำร้ายแก่เจ้าเมือง ถ้ามีดังนั้นจะฆ่าฟันกัน

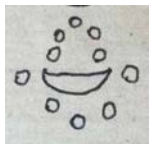
แล ๓ ถ้าสีแดงจะแพ้นางสีเขียวจะแพ้ผลไม้แลศัตรูจะชนะเจ้าบ้าน ๓

ถ้าพระ ๒ แทรกกลางกติกาดังนี้ แล้ว ท้าวพระยาจะสัประยุทธ์กันเสียบ้านเมือง

ตำราหนึ่งว่าดาวประจำเมืองศรีอยุธยา ชื่อกุนล คือดาวพวงพอนอยู่ต้นงาล้วนใหญ่น้อยอยู่ปากประจิม ด้วยใหญ่

อยู่ปลายงาลอง

ถ้าพระ ๒ ถ้าพระจันทร์ดวงใหญ่มีรัศมีดี ถ้าดำเขียวเป็นโทษต่าง ๆ ถ้าพระจันทร์แทรกโรหินิดังนี้

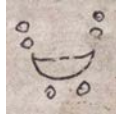
จะมีคน ะ กระทำคดจะเสียทหารขุนนางจะตาย ถ้าอยู่กลางจะมีภัยแก่เจ้าขุนแล ๓

ถ้าพระ ๒ แทรกมะระระติดังนี้ ไฟจะไหม้ฟ้า (ลบเลื่อน) นางผู้ใหญ่ตาย ถ้าสีแดงดำ

เขี้ยวก็ดีจะแพ้วค้ำแลเศรษฐีจะฉิบหาแล ฯ

พระ ๒ แทรกอะทะระดังนี้

ฝนจะตกไฟจะไหม้รบกัณจะแพ้สัตว์ ๔ ดิน สัตว์ ๒ ดิน

ถ้าสี่เขี้ยวจะมีผู้ทำคดเจ้าเมืองจะตายแล ฯ

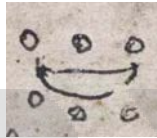
ถ้าพระ ๒ แทรก บุนพสุดังนี้

ในทันใด คนจะใคร่รบกัณนางเมืองจะเป็นด้อย ถ้าสี่ดำ

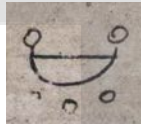
แดงเขี้ยวฝนจะแล้ง ข้าวจะแพง สัตว์ ๔ สัตว์ ๒ จะตื่นแล ฯ

๑ ถ้าพระ ๒ แทรก บุสดังนี้

ท้าวพระยาจะรบกัณราษฎรได้ยากแล ฯ

พระ ๒ แทรกอะลิดังนี้

ลมจะพัดหนัก จะได้ข้าวร้ายมาสู่เรา สีดำแดงเขี้ยวจะแพ้

นักปราชญ์ราชบัณฑิต เจ้า

๕

๖

๗

๘

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ ฯ

๑ ผลัดเจ้าเมืองแล ฯ

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะผลัด

๓ เจ้าเมืองแล ฯ

พระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ ฯ

ผลัดเจ้าเมืองแล ฯ

๑ พระอาทิตย์เป็น

ดังนี้จะผลัดเจ้า เมืองแล ๑๓

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๑ พระอาทิตย์เป็นดังนี้รี ฯ

พลจะฉิบหายแล ฯ

๑ พระอาทิตย์เป็นดังนี้ รี ฯ

พลจะระส่ำระส่ายแล ฯ

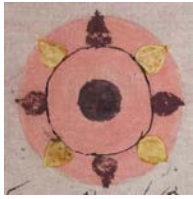
พระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ ฯ

เกิดทรพย์ตึ๊งแล ฯ

๑ พระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ

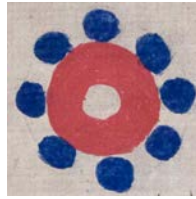
ฝนจะตึ๊งแล ฯ

๑๓

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฝน
ฯ จะตึ้นักหนาแล ฯ

๑๔

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ราช ฯ
ทั้งหลายจะล้มฤทธิ์นักแล ฯ

๑๕

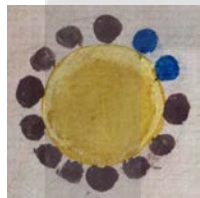
๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
จะเกิดภัยแก่พราหมณ์แล ฯ

๑๖

๑ พระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝน ฯ จะตึ้นักหนาแล ฯ

๑๗

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะมี ฯ
โพลภัยแก่คนทั้งหลาย
ฉิบหายแล ฯ

๑๘

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝน ฯ ๑ จะตกบัดนั้นแล ฯ

๑๙

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
จะ ฯ ๑ มีภัยแก่คนทั้งหลาย
ยากแล ฯ

๒๐

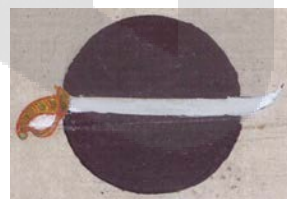
๑ พระอาทิตย์เป็นดังนี้สัตว์ที่มี
เขี้ยวมี เล็บจะมีกำลังแล ฯ

๒๑

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ราช ฯ
บุโรหิตจะตายแล ฯ

๒๒

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ
มีโพลภัยแก่เจ้าเมืองแล ฯ

๒๓

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ ฯ
เกิดโจรมากนักแล ฯ

๒๔

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ
เกิด เกิดโทษแก่พระยาแล ฯ

๒๕

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ รั้วพลที่
ไป ๓ สงครามจะอัปราชัยแล ๓

๒๖

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะ ๓
บุโรหิตจะตายแล ๓

๒๗

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้แลขี่เมฆ ๓
เขี้ยวแดงอำมาตย์จะคิดคด
แก่เจ้าเมืองแล ๓

๒๘

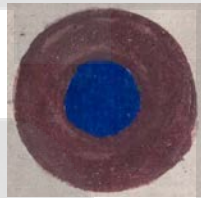
๑ พระอาทิตย์เป็น
ดังนี้
ฝนจะตื้นัก แล ๑

๒๙

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๔
วัน ๕ วันหาโจรมิได้เลย ๑

๓๐

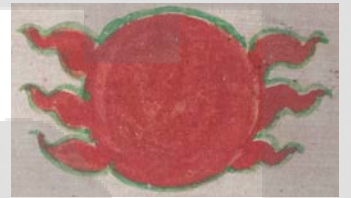
๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝน ๓ จะตกบัดนั้นแล ๓

๓๑

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๓
ฝนจะตกถึง ๑๒ วันแล ๓

๓๒

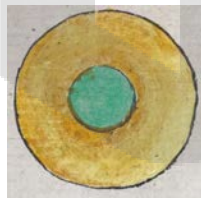
ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝนดีแล ๓

๓๓

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๓
ฝนจะตื้นักแล ๓

๓๔

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝนจะตื้นักแล ๓

๓๕

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝนจะตื้นักแล ๓

๓๖

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
เขี้ยวใจจะฉิบหายแล ๓

๓๗

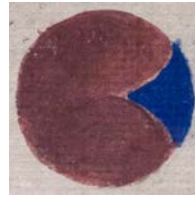
๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
ศึกจะมาถึงเมืองแล ฯ

๓๘

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
ศึกจะมาถึงเมืองแล ฯ

๓๙

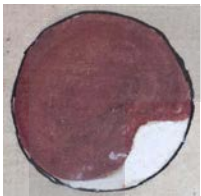
๑พระอาทิตย์เป็นดังนี้
ศึกจะมาแล ฯ

๔๐

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
เขาจะฯ ฆ่าเจ้าเมืองแล ฯ

๔๑

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
เจ้า ฯ เมืองจะตายแล ฯ
พืชตอน^{๑๑}ทั้งหลายจะยากนัก
แล

๔๒

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
เมือง ฯ นั้นจะเป็นศึกแล ฯ

๔๓

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ผู้ ฯ
อื่นจะทำโทษแก่เจ้าเมืองแล ฯ

๔๔

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้จะ
ผลัดเจ้าเมืองแล ฯ

๔๕

๑ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ศัตรู ฯ จะฉิบหายแล ฯ

๔๖

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
คนทั้ง ฯ หลายจะเกิด
โกลาหลแล ฯ

๔๗

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
คนจะ ฯ คิดคดเจ้าเมืองแล ฯ

๔๘

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้คนจะ
คิดคดต่อเจ้าเมืองแล ฯ^{๑๒}

^{๑๑} พืชหรือผลผลิตที่ขึ้นบนที่ตอน

๔๙

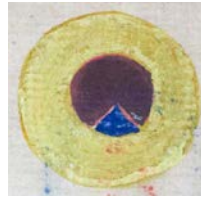
๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
จะเป็นโกลา ฯ
จะยากเย็นนักแล ฯ

๕๐

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ เมือง ฯ
อื่นจะเอานาริมา เหมือนกันแล ฯ
ถวายแล ฯ

๕๑

๕๒

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ เมือง
นั้นจะเสียแล ฯ

๕๓

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็น
ดังนี้ จะ เกิดโกลาหล
แล ฯ

๕๔

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ไฟจะไหม้ ฯ
จะเกิดสัประยุทธ์กันแล ฯ

๕๕

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
จะ เกิดอุบาทว์จะรบพุ่ง
ศึกแล ฯ

๕๖

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
อำมาตย์จะคิดคดแล ฯ

๕๗

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
อำมาตย์ ฯ
จะคิดคดเจ้าเมืองแล ฯ
จะเอาเครื่องบันตามาถวายแล ฯ

๕๘

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ไฟ ฯ
จะไหม้ทิศตะวันตกจะรบ
กันแล ฯ

๕๙

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
จะ เกิดอุบาทว์แก่
ภูมิภาคี้ ฯ

๖๐

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะ
มี ฯ
สงครามอันโตใหญ่แล ฯ

๖๑

๖๒

๖๓

๖๔

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้หา ฯ
ศึกมิได้ราษฎรจะสมบูรณ์แล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
ลมจะพัดนักแล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
เหมือนกันแล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
บ้านเมืองจะ ฯ เกิดโกลาหล ๑

๖๕

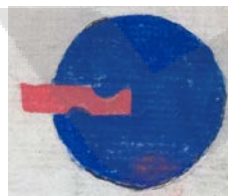

เหมือนกัน

๖๖

๖๗

๖๘

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ น้ำจะใหญ่นักแล ฯ

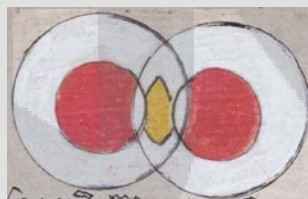
ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
จะเกิดอุบาทว์แล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะเกิด
อุบาทว์แล ๑

๖๙

๗๐

๗๑

๑ ถ้าอาทิตย์เป็นดังนี้โจรจะ ฯ
ทำร้ายแก่เจ้าเมืองแล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
ฝนจะตกนักแล ฯ

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะมีภัยแก่
เจ้าเมืองแล ๑

๗๒

๑ ถ้าอาทิตย์เป็นดังนี้ว่า ๑
ผู้น้อยจะข่มเหงผู้ใหญ่ ๑

๗๓

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๑
จะเกิดอุบาทว์นักแล ๑

๗๔

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะ
๑ เกิดอุบาทว์แก่เจ้าเมืองแล ๑

๘๒

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะ ๑

เกิดอุบาทว์ใหญ่นักแล ๑

๒ ๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็น

ดังนี้ จะเกิดศึกนักใหญ่

๒ เลือดจะไหลดังท่อธารแล ๑

๘๓

๘๔

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๑

จะเกิดอุบาทว์ใหญ่แล ๑

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ จะ

เกิดอุปราชทั้งสองฝ่ายจะ

สัประยุทธ์กันจะตายนักแล ๑

๘๕

๘๖

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ๑
ศึกจะมาถึงเมืองแล ๑

๘๗

๑ ถ้าดังนี้ จะเกิด
อุบาทว์นักแล ๑

๘๘

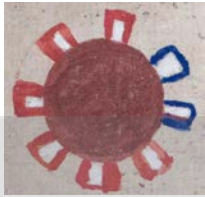
๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
จะเกิดอุบาทว์แล ฯ

๘๙

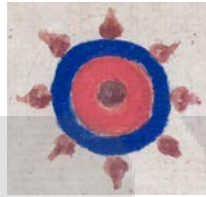
๑ ถ้าดังนี้จะเกิด
อุบาทว์ใหญ่แล ฯ

๗๕

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
พวกสมณชีพรามณ์เจ้า
ตายแล ๑
เมืองจะตายถ้ามีตายจะ
ฉิบหายวิบัติแล ฯ

๗๖

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ผู้เชื่องใจจะฉิบหายแล ฯ

๗๗

ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้ ฯ
ฝนจะตinnักแล ๑

๗๘

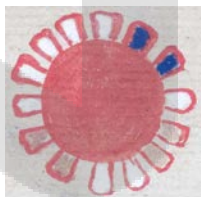
ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝนตinnักแล ๑

๗๙

๑ ถ้าอาทิตย์เป็นดังนี้จะ
เกิดอุบาทว์แล ๑

๘๐

พระอาทิตย์เป็นดังนี้จะเกิดอุ
บาทว์นั้กแล ๑

๘๑

๑ ถ้าพระอาทิตย์เป็นดังนี้
ฝนจะตinnักแล ๑

๑ ถ้ามีที่ไปเห็นเมฆอยู่
เบื้องหน้าจะมีผ้าภู
อันพึงใจแล ฯ

ถ้าเห็นเมฆแดง
อยู่เบื้องหน้า
จะพบศัตรู ๑

ถ้าเมฆขวางขาอยู่
ข้างขวาจะได้ทุกข์
นักแล ๑

๑ ถ้าเห็นเมฆขวางอยู่เกิดรบพุ่งกันด้วยเพื่อนแล ฯ

๑ ถ้าเห็นเมฆเป็นหอกจะเกิดอุปาทม์แล ๑

๑ ถ้ามีที่ไปจะ
มีลาภอันพึงใจ
แล ๑

๑ ถ้าเห็นเมฆแดงอยู่ดังนี้
ฝนจะตกใส่หิน ลูแก่ความ
ปรารถนานักแล ๑

๑ ถ้าเห็นเมฆมืดขึ้นมา
ข้างซ้ายจะมีลาภ
ข้างขวามิได้ ๑

๑ ถ้าเห็นเมฆเป็นอาสุพพราจะได้อิตถ์ดำกันมิตีขึ้นนักแล

ถ้าเมฆเป็นรูปวัวผู้เห็นจะได้ลูกแล ๑

๑ถ้ามีที่ไปเห็นเมฆเบื้องหน้าเป็นจระเข้ จะได้ลาภแล๑

ถ้าเห็นเมฆเป็นรูปนกยูง ผู้เห็นจะได้ลาภแล ๑

๑ถ้าเห็นเมฆเป็นรูปแพะ ๔ ตัวเดินตามกันเมืองนั้นจะเสีย๑

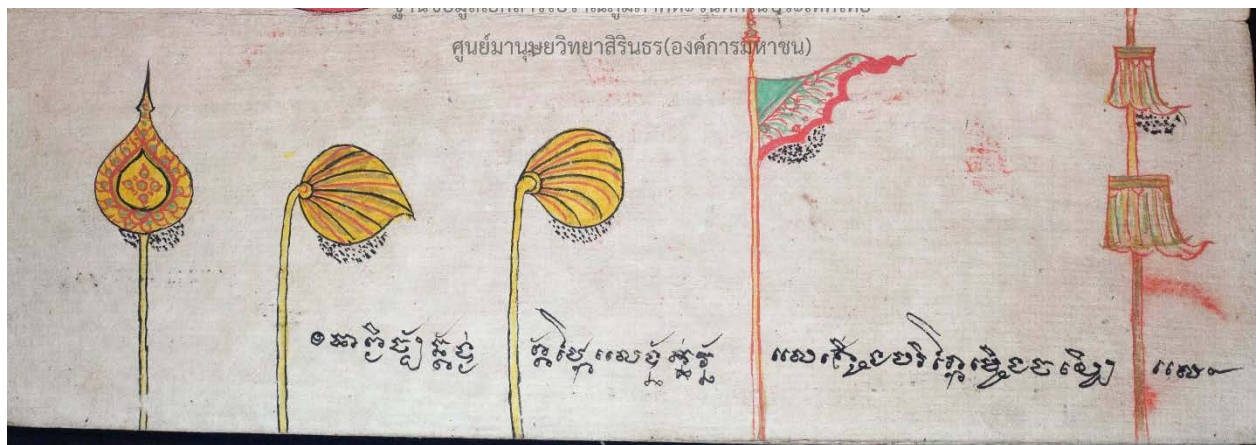

๑ถ้าเมฆเป็นรูปนางรำไปจะมีลาภแล๑

๑ถ้าเมฆเป็นรูปเทวดาร้องไห้ น้ำตาจะตกจะเสียเมืองแล ๑

๑ ถ้าฟิงจับฉัตรธงพัดโบกแลทันตะวันแลเครื่องบริโภคมืองจะเสียแล ๑

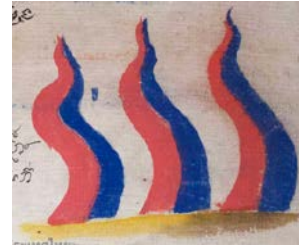
๑ ถ้าต้นไม้ก็มีลูกมีไพรดูจะเป็นอุบาทว์เมืองแล ๑

๑ ห้วยหนองมีรูแห่งมาแห่งลงเมืองนั้นจะเสีย ถ้าไป ๑ เอาจะได้แล ๑

๑ สารพัดเครื่องพิชัยสงครามมิได้ติดตั้งเองจะเสียเมือง
ไปเอาจะได้แล๑

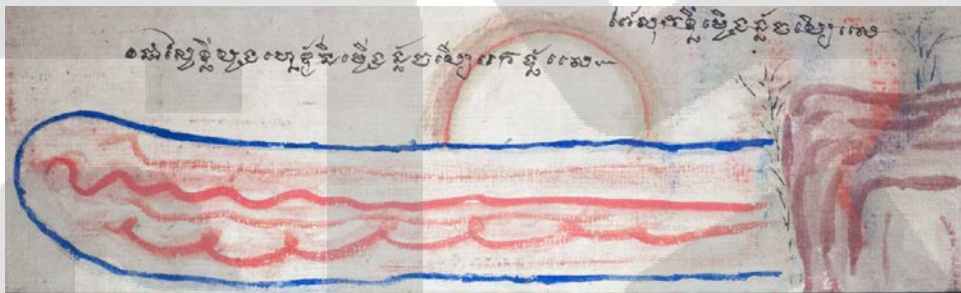

๑ เมืองใดหาไฟมิได้แลเห็นเป็นควันลูกขึ้น
เมืองนั้นจะเสียแก่ท่านแล ๑

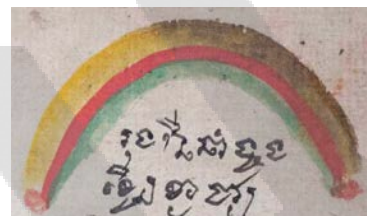

๑ เมืองใดเห็นไฟไหม้เห็นเป็นควันไฟลูกขึ้น เมืองนั้นจะเสียแล

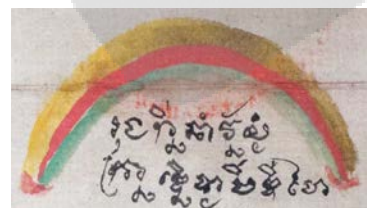
๑ น้ำไหลขึ้นสองเห็นดังนี้เมืองนั้นจะเสียแก่ท่านแล๑

๑ เมืองใดออกลูกเป็นจระเข้เมืองนั้นจะเสียแก่ท่าน
แล๑

รู้กินน้ำจระเข้ยาวข้างซ้ายจะได้ลากใหญ่แล

รู้กินน้ำวันสงกรานต์ เดินทางมิต ให้เว้นเสียเถิด

รู้กินน้ำอ้นจระเข้ยาวขวามือจะได้ลากแก่พระยาแล๑

ตำรานี้เป็นตำราเก่าของปู่ย่าตายายของตระกูล (ข้อความถูกขีดทับ) เท่าซึ่งประจำอยู่วัดเทียนดัด
อ.สามพราน จ.นครปฐม ซึ่งทางวัดได้รวบรวมเก็บไว้จากกุฏิเก่าแก่วัดเทียนดัด ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

ต้นฉบับจบเพียงเท่านี้

บรรณานุกรม

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖.

William Stede and Thomas William Rhys Davids. **The Pali Text Society's Pali-English Dictionary.** London: Chipstead, 1921-1925.

